Stadskerk Nijmegen (OCP), 5 juni 2022, Pinksteren
voorganger: ds. Perla Akerboom-Roelofs (PKN/luthers)

[1e lezing: Joël 3,1-5] (Nieuwe Bijbelvertaling)
1 Daarna zal zich dit voltrekken:
Ik zal mijn geest uitgieten over al wat leeft.
Jullie zonen en dochters zullen profeteren,
oude mensen zullen dromen dromen,
en jongeren zullen visioenen zien;
2 zelfs over slaven en slavinnen
zal ik in die tijd mijn geest uitgieten.
3 Dan zal ik tekenen geven
aan de hemel en op aarde:
bloed en vuur en zuilen van rook,
4 de zon verandert in duisternis
en de maan in bloed.
Dan komt de dag van de HEER,
groot en ontzagwekkend.
5 Dan zal ieder die de naam van de HEER aanroept ontkomen:
op de Sion, in Jeruzalem, is een toevlucht te vinden,
zoals de HEER heeft beloofd;
ieder die hij roept zal worden gered.

[2e lezing: Handelingen 2,1-13] (Nieuwe Bijbelvertaling)
1 Toen de dag van het Pinksterfeest aanbrak waren ze allen bij elkaar. 2 Plotseling klonk er uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag, dat het huis waar ze zich bevonden geheel vulde. 3 Er verschenen aan hen een soort vlammen, die zich als vuurtongen verspreidden en zich op ieder van hen neerzetten, 4 en allen werden vervuld van de heilige Geest en begonnen op luide toon te spreken in vreemde talen, zoals hun door de Geest werd ingegeven.
5 In Jeruzalem woonden destijds vrome Joden, die afkomstig waren uit ieder volk op aarde. 6 Toen het geluid weerklonk, dromden ze samen en ze raakten geheel in verwarring omdat ieder de apostelen en de andere leerlingen in zijn eigen taal hoorde spreken. 7 Ze waren buiten zichzelf van verbazing en zeiden: ‘Het zijn toch allemaal Galileeërs die daar spreken? 8 Hoe kan het dan dat wij hen allemaal in onze eigen moedertaal horen? 9 Parten, Meden en Elamieten, inwoners van Mesopotamië, Judea en Kappadocië, mensen uit Pontus en Asia, 10 Frygië en Pamfylië, Egypte en de omgeving van Cyrene in Libië, en ook Joden uit Rome die zich hier gevestigd hebben, 11 Joden en proselieten, mensen uit Kreta en Arabië – wij allen horen hen in onze eigen taal spreken over Gods grote daden.’ 12 Verbijsterd en geheel van hun stuk gebracht vroegen ze aan elkaar: ‘Wat heeft dit toch te betekenen?’ 13 Maar sommigen zeiden spottend: ‘Ze zullen wel dronken zijn.’

[Evangelie: Johannes 14,21-31] (Nieuwe Bijbelvertaling)
21 Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, heeft mij lief. Wie mij liefheeft zal de liefde
van mijn Vader en mij ontvangen, en ik zal mij aan hem bekendmaken.’ 22 Toen vroeg Judas
(niet Judas Iskariot) aan Jezus: ‘Waarom zult u zich wel aan ons, maar niet aan de wereld
bekendmaken, Heer?’ 23 Jezus antwoordde: ‘Wanneer iemand mij liefheeft zal hij zich
houden aan wat ik zeg, mijn Vader zal hem liefhebben en mijn Vader en ik zullen bij hem
komen en bij hem wonen. 24 Maar wie mij niet liefheeft, houdt zich niet aan wat ik zeg, en
wat jullie mij horen zeggen, zijn niet mijn woorden, maar de woorden van de Vader door wie
ik gezonden ben. 25 Dit alles zeg ik tegen jullie nu ik nog bij jullie ben. 26 Later zal de
pleitbezorger, de heilige Geest die de Vader jullie namens mij zal zenden, jullie alles duidelijk
maken en alles in herinnering brengen wat ik tegen jullie gezegd heb.
27 Ik laat jullie vrede na; mijn vrede geef ik jullie, zoals de wereld die niet geven kan. Maak je
niet ongerust en verlies de moed niet. 28 Jullie hebben toch gehoord dat ik zei dat ik wegga
en bij jullie terug zal komen? Als je me liefhad zou je blij zijn dat ik naar mijn Vader ga, want
de Vader is meer dan ik. 29 Ik vertel jullie dit nu, voordat het gebeurt, zodat jullie het
geloven wanneer het zover is. 30 Ik kan niet lang meer met jullie spreken, want de heerser
van deze wereld is al onderweg. Hij heeft geen macht over mij, 31 maar zo zal de wereld
weten dat ik de Vader liefheb en doe wat de Vader me heeft opgedragen. Kom, laten we hier
weggaan.’

[overweging:]
“Wanneer iemand Mij liefheeft, zal hij zich aan Mijn geboden houden.”

Pinksteren, 50 dagen na Pasen; Zeven weken na Pasen het Joodse Wekenfeest, waarop de wetgeving aan Mozes op de Sinaï wordt herdacht. 7 x 7 = 50. Dat is bijbels tellen….

Wij gaan nu niet bepaald vurig en enthousiast worden over Geboden. En toch gaat het op Pinksteren over de Wetgeving op de Sinaï – dat mogen we niet vergeten. De Tien Woorden door Mozes ontvangen voor het volk Israël, geboden van vrijspraak van zonden, woorden van bevrijding. Van de belofte van God met uitzicht op het beloofde Land.

Een wet kan wel degelijk mensen in vuur en vlam zetten. Denkt u maar aan de Wetten voor Vrouwenkiesrecht en tegen Kinderarbeid. Een Wet voor het Homohuwelijk betekent ook bevrijding voor mensen, die er mogen zijn, zoals ze zijn. En de opheffing van de slavernij!

Als een volk en een regering besluit onrechtvaardige praktijken af te zweren en dat vast te leggen in een Wet, betekent dat bevrijding voor alle partijen: Zo gaan we het doen samen, in het vervolg!

Een wet, die mensen hun rechten ontneemt en vrijheid doodt, moet onthuld worden en worden afgezworen, afgeschaft. Wetten die mensen tot slaaf maken en hun menswaardigheid ontnemen, moeten met vuur worden bestreden.

“Wie mijn geboden bewaart, zal Mij liefhebben en de Vader zal hem liefhebben….” In de Nieuwe vertaling is het woord “gebod” verdwenen; het zijn woorden.

“Wie Mij liefheeft’”

Liefhebben, beminnen in de Schrift is nooit vrijblijvend. Het is een keus, het komt uit het hart; is volop hartstocht. En het betekent dat we dat ook **zien.** Jezus laat zich ook aan zijn vrienden **zien.** “Ik zie u graag!” zeggen onze zuiderburen. Jezus is door zijn discipelen **gezien.** Die Galilleërs die als geloofsgetuigen en ooggetuigen Jezus hebben gevolgd en geloofd, moeten het Woord stem geven, het geloof doorgeven. Want Jezus zal zich openbaren, zich **laten zien.**

En IK, Jezus zal de Vader bidden en Hij zal een andere Pleitbezorger geven, opdat die met u zij tot in eeuwigheid. De Trooster, de Parakleet, die erbij geroepen wordt; de Advocaat, pleitbezorger.

Eén van de leerlingen Judas (niet Iskariot) ook wel Taddeüs genoemd (alleen bij Johannes te vinden) vraagt, hoe Jezus dat dan laat zien, – want die Geest is niet te zien. Jezus antwoordt hem, dat het gaat om de liefde. Iemand die Mij bemint, zal mijn woord bewaren. En God, mijn Vader, zal hem of haar beminnen – Wij zullen tot hem komen en woning bij hem maken; WIJ, Jezus, de Zoon en God de Vader. Jezus is immers van God gezonden en is bij Hem teruggekeerd. Het gaat om de liefde – dat wij bij God mogen wonen en Hij bij ons. Wij mogen veilig wonen. God neemt ons op als Zijn kinderen, in zijn huis.

Als wij dakloos zijn, niet weten waarnaartoe, dan is het God zelf die ons grond onder de voeten geeft en een dak boven ons hoofd. Dus niet “Zomaar en dak boven wat hoofden” maar Gods beschermende vleugels worden boven ons uitgeslagen.

De Geest zal ons leren wat de diepere betekenis is voor ons van alle woorden die Jezus gesproken heeft. Door de gaven van de Geest gaan de Discipelen op deze Pinksterdag het Evangelie verkondigen en zijn ze dronken van vreugde, omdat ze zien wat ze gehoord hebben.

Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u. Als we weten dat we veilig zijn en waar we veilig zijn, is er vrede in ons. Vrede is niet alleen maar de afwezigheid van oorlog en strijd, maar het is meer: We kunnen in Gods vrede onszelf zijn, volwaardig mens en volkomen vrij in Christus. “De vrijheid van een Christenmens.” (Martin Luther)

Maar dat is een enorme opdracht om zo het Evangelie van Jezus Christus in ons leven gestalte te geven en in de wereld zichtbaar te maken. Vrede, vrede en er is geen vrede!

We maken ruzie en sluiten mensen uit, we verketteren elkaar. We laten ons in een hoek drukken en slaan terug met onze frustraties. We gunnen elkaar het licht in de ogen niet en geen veilige plek om te leven. Denken we aan al die vluchtelingen over de gehele wereld. We bouwen de woning van God niet op, we breken hem niet eens af, maar we laten ons

geestelijk huis verkommeren. En letterlijk wordt wat in liefde in jaren is opgebouwd in puin geschoten.

Verder door alle beslommeringen vergeten we dat het om de liefde gaat.

Dat vuur, die ongrijpbare storm, dat suizen van een zachte bries, een frisse wind die door je haren waait en die warme gloed die ons hart verwarmd en ons kracht en moed geeft nieuwe wegen in te slaan, daar mogen we voor bidden. Dat het ons mag aansteken, zodat ons doen en laten aanstekelijk werkt.

Zodat we kunnen zingen en vieren en bevrijd worden van boze gedachten en ingewikkelde redeneringen, en God liefhebben en de naaste liefhebben, zoals God, de Vader ons heeft geboden en Christus zelf ons heeft voorgedaan en waarmee de Geest ons in beweging zet.

Staat op, laten we vanhier gaan.

Amen.

[voorbeden:]

Acclamatie: Vervul ons met uw Geest, geef adem en kracht aan mensen. (Tekst: Andries Govaart; muziek Chris Fictoor (Liedboek 368h).

Laten ons bidden met open ogen en een wakkere geest,
Opdat we verstaan wat er in de wereld om ons heen gebeurt
Dat we het onrecht en leed leren benoemen
En ons inzetten voor een rechtvaardige wereld;
Zo bidden wij: Vervul ons met uw geest, geef adem en kracht aan mensen.

Laat ons bidden met open oren en een wakkere geest,
Opdat we leren begrijpen wat er in mensen omgaat;
Help ons te geloven dat Gij weet wat er in ons omgaat:
Al die twijfel en onzekerheid die ons verlammen kan.
Zo bidden wij: Vervul ons met uw Geest, geeft adem en kracht aan mensen.

Laat ons bidden met open ogen en een wakkere geest
Voor deze wereld, voor Oekraïne en Rusland,
Dat graan geoogst kan worden om de hongerende mens te voeden,
Om regen en vruchtbaarheid op deze Dag van de Eerste Oogst
Voor vrede in Nicaragua, waar zovelen van hier vredeswerk hebben gebracht.
Zo bidden wij: Vervul ons met uw Geest, geef adem en kracht aan mensen.

Wij bidden en danken U, goede God, die de Wijsheid zelf bent,
Om liefde en wijsheid,

Om geduld en verdraagzaamheid,
Om Uw Geest als een zachte bries in stilte
…..
Zo bidden wij: Vervul ons met uw Geest, geef adem en kracht aan mensen.
Neem ons aan, Heer, Eeuwige
In Uw liefde, in Uw genade, in Uw vrede
Nu en in alle eeuwigheid. Amen

Perla Akerboom-Roelofs, perlaakerboom@hotmail.com